

-Zadovoljstvo nam je da i ove godine možemo da nagradimo naše kolege koje su se pokazale u promociji agrarnog novinarstva i uopšte poljoprivredne proizvodnje u Srbiji. Ovog puta to su redakcije iz Radio-televizije Vojvodine i Radio-televizije Srbije. Agropress već osam godina radi na promociji agrarnog novinarstva, ali i uopšte poljoprivrede u Srbiji i svetu.

U cilju promocije srpeske poljoprivrede smo još ostvarili nekoliko projekata od kojih su najpoznatiji „Preduzetništvo u agrobiznisu“, odnosno edukacija za žene na selu i od ove godine edukacija za mala i srednja preduzeća. To radimo sa ciljem da bismo pospešili njihovu efikasnost kako u proizvodnji, tako i u plasmanu proizvoda. Ono što je jako bitno je da je Agropress međunarodno priznata organizacija već osam godina smo punopravna članica Međunarodne federacije novinara koji prate poljoprivredu i da imamo svog člana u Izvršnom odboru ove organizacije zahvaljujući kome mi možemo da prenosimo naša iskustva i da uzimamo iskustva stranih zemalja. Iskoristio bih priliku, da kada ovo pominjem, da osudim neprihvatno ponašanje pojedinih državnih institucija koje opominju novinare kako treba da izveštavaju, što je neprihvatljivo za jednu demokratsku državu.

Ovo je u jednom dahu izjavio naš sagovornik, Goran Đaković, predsednik Udruženja novinara za poljoprivredu Srbije, sa kojim smo razgovarali na proslavi osme godišnjice, ali nas je interesovalo još dosta toga, pa smo pitali:

***Agropress nekad i sad?**

-Agropress danas ima više članova nego ikada ranije, više entuzijasta raspoloženih da rade i da prenose tačne informacije. Mislim da je poljoprivredno novinarstvo, ako gledamo po granama, najbrže rastuće, i da se razvija brže od svoj drugih grana novinarstva i mislim da su kolege koje rade u tom sektoru zaista složne. Nemate nikakvog neslaganja između kolega, svi dele međusobno informacije, ne takmiče se u tome ko će prvi, već ko će kvalitetnije da izveštava. Mislim da je to i model koji treba svi da prihvatimo. Uostalom, svakodnevno smo svedoci raznih nepravilnih, nezakonitih ili „modifikovanih“ poteza, koje novinari otkrivaju.

***Šta bi trebalo uraditi da novinari budu ti koji će još više da doprinesu razvoju poljoprivrede u Srbiji?**

-Novinari treba o svemu da pišu, ali ne bi trebali nikoga unapred da osuđuju. Dakle, ako je protiv nekog podneta krivična prijava, tako treba i reći. Ako je podneta prijava, ne znači da je taj i osuđen. Treba biti strpljiv, treba imati razumevanja za pravdu i pravo svih. Jeste pravda spora, ali je dostižna i svako ko je prekršio zakon naravno da treba da odgovara za to i da mediji o tome treba da izveštavaju, ali ne treba unapred nikoga osuditi. Najveći greh u svemu tome je ako osudite nevinog čoveka. Neka se dokaže na sudu da je neko kriv, pa onda neka trpi zasluženu kaznu. Naravno, treba nam još više stručnog, analitičkog i istraživačkog novinarstva,

za koje naši novinari imaju neophodan kvalitet.

***Imate li utisak da je novinarstvo doprinelo da se mnogi segmenti u poljoprivredi unaprede?**

-Tako je. Smatram da bez novinarstva nema edukacije. To je najširi oblik edukacije koji je moguće sprovesti na jednoj teritoriji. Mediji su ti koji prenose nova saznanja, stručni časopisi, stručne emisije... Mislim da je Srbija jedna od država koja ima najveći broj televizijskih poljoprivrednih emisija po glavi stanovnika, a samo dva, tri „ozbiljna“ časopisa o poljoprivredi. Kada kažem „ozbiljna“, najviše mislim na tiraž novina. Mi se zalažemo za još više časopisa, da budu što dostupniji poljoprivrednim proizvođačima. Holandija ima više od deset časopisa poput AgroBiznis magazina, koji su nacionalne pokrivenosti, sa velikim tiražima. Na tom planu pokretanja većeg broja štampanih medija moramo mnogo ozbiljnije da radimo. Što se tiče televizijskog i radio novinarstva, tu smo zaista ispred mnogih evropskih država – obavestio je Goran Đaković.